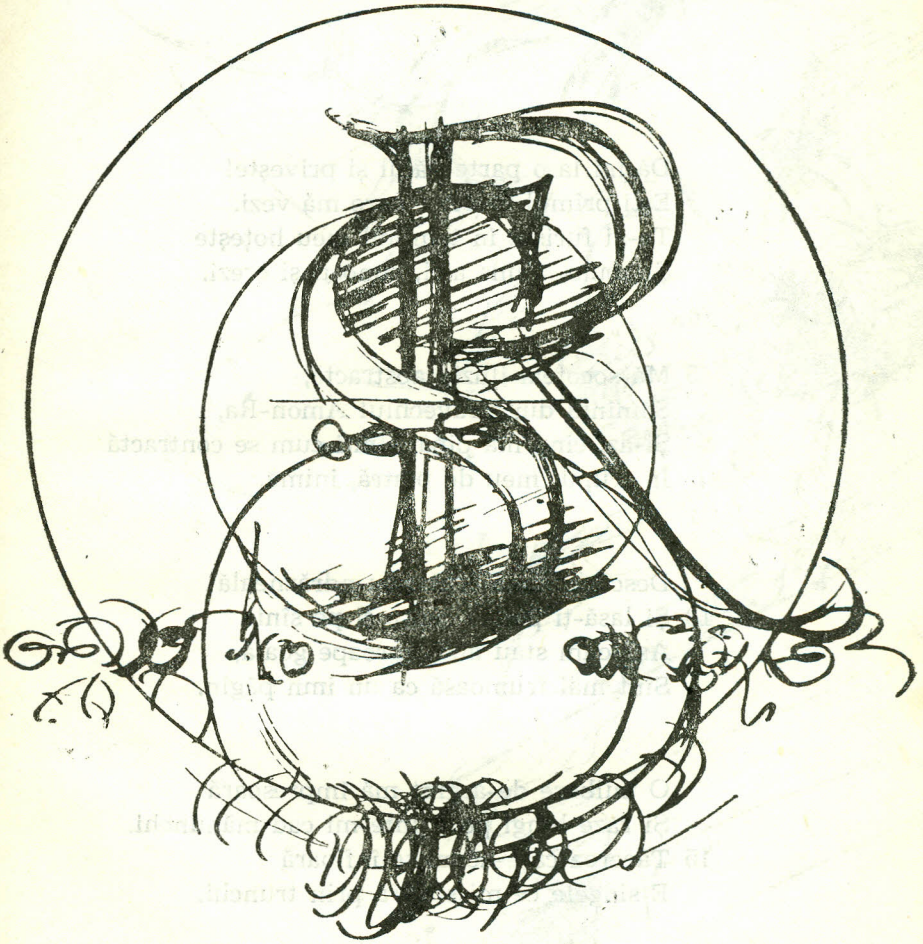

DOTI

DOTI

Dă-mi la o parte vălul și privește!
 Ești primul muritor care mă vezi.
 Te-ai furișat în templul meu hoțeste
 Și-acum, ajuns aici, cunoști și crezi.

5 Mă socoteai iluzie abstractă,
 Sămînță din străvechiul Amon-Ra,
 Și-azi cînd mă pipăi simți cum se contractă
 În trupul meu de piatră, inima.

Descoperă-mă toată, cu-ndrăzneală!
 10 Și lasă-ți palma aspră și pe sini!
 Așa cum stau aici, aproape goală,
 Sînt mai frumoasă ca un imn păgîn.

O pulbere de-argint mă împresoară
 Și raze lungi pe frunte-mi cad mănunchi.
 15 Tăcerea care-acum te înfioară
 E sîngele ce-mi susură prin trunchi.

Cînd ochii mi-s închiși, ciulesc urechea
Iar cînd o-nchid pe ea, din ochi pîndesc.
Bagă de seamă! Inima, străvechea,
20 Ca pe-un etern semnal mi-o urmăresc!

Străinule, intrat aici hoțește!
Hoinarule, căzut în mreaja mea!
Ia-mi palma desfăcută și citește:
Nu soarta mea e-n ea, ci soarta ta!